ПАМ'ЯТАЙМО МИНУЛЕ - 200-річчя НЕЗАЛЕЖНОСТИ ЗСА 100-річчя АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ —БУДУЙМО МАЙБУТНЄ

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250 (212) 227-5251

РІК LXXXIII. Ч. 198. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 16-го ЖОВТНЯ 1976 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. SATURDAY, OCTOBER 16, 1976 No. 198. VOL. LXXXIII

УЛЯНА М. ДЯЧУК ОБРАНА ЧЛЕНОМ ЕКЗЕКУТИВИ БРАТСЬКОГО КОНҐРЕСУ СТЕЙТУ НЮ ДЖЕРЗІ

Нюарк, Н. Дж., 14-го жовтня. — Братський Конґрес Стейту Ню Джерзі, який об'єднує 36 братських союзів, відбув тут у готелі Ґейтвей Давнтавн Мотор Інн свою 43-тю конвенцію, на якій до складу 12-членної Екзекутиви Конґресу обрано Уляну М. Дячук, головного касира УНСоюзу. Конвенцію проводила Елізабет О'Ніл, президент Конґресу, а участь в конвенції, між іншими, взяли: головний предсідник Йосип Лисогір, головний секретар Володимир Сохан, головний касир Уляна М. Дячук і обласний секретар Василь Оріховський від УНСоюзу, як теж о. шамб. Мирослав Харина — головний предсідник та Стефанія Вовчак — головний касир від СУК „Провидіння".

В програмі конвенції, яку в і д к р и в молитвою Золтан Бекі, були привіти від других стейтових братських конґресів, доповіді про забезпеченеві справи б р а т с ь к и х союзів Мелвіна І. Ґолда, Алвіна С. Еґлова і судді Йосифа Талафуса, та промова директора Департаменту Забезпечення стейту Ню Джерзі Германа Ганслера.

Спільний полуденок відкрив молитвою о. шамб. Мирослав Харина, головний предсідник СУК „Провидіння", а після полуденку серед звітів других членів проводу Конґресу склав звіт референтури Братського Тижня та зв'язків її голова Йосип Лисогір, головний предсідник УНСоюзу. Номінаційна Комісія, головою якої був головний секретар УНСоюзу Володимир Сохан, як попередній президент Конґресу, запропонувала нову Екзекутиву Конґресу на черговий рік, яку обрано одноголосно в такому складі: Андрій Веґлярчик — президент, Гелґе Арслянд та Джордж Роч — заступники президента, Леопольд Маліновскі — секретар і касир, члени Екзекутиви — Елізабет О'Ніл, Пітер Бавер, Роберт Расмунзен, Гелен Баґдзіньска, Чарльс Ваґнер, Тібор Ковальовскі, Гаролд Мос та Уляна М. Дячук. Комітет Законодавства очолив Рей - монд Рід, Дорадчий Комітет для Деп. Забезпечення стейту Ню Джерзі — Гаролд Віттенбавер, а Комітет Братського Тижня та Зв'язків — Йосип Лисогір. Конвенцію закінчено заприсяженням новообраних членів Екзекутиви Братського Конґресу стейту Ню Джерзі.

БАКЛІ, МОЙНІҐЕН, КОЧ, БІЯДЖІ, ВАҐНЕР ВІЗЬМУТЬ УЧАСТЬ В УКРАЇНСЬКІЙ МАНІФЕСТАЦІЇ В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Місцевий Комітет 200-річчя Американської Незалежности і 100-річчя Українського Поселення в ЗСА інформує, що у Всенародній Українсь - кій Маніфестації, яка відбудеться тут в неділю, 17-го жовтня, візьмуть участь республіканський сенатор Джеймс Баклі, демократичний кандидат на сенатора Деніел Мойніґен, республіканський конґресмен Маріо Біяджі, демократичний конґресмен Едвард Коч, колишній посадник Ню Йорку Роберт Ваґнер, який тепер очолює Раду для етнічних справ при Крайовому комітеті Демократичної партії, та амбасадор Анджіє Бідел Дюк, який теж представлятиме Демократичний Крайовий комітет.

Деякі із згаданих пові - домили, що братимуть участь в поході, який розпочнеться о год. 1-ій по полудні на 5-ій евеню і 58-ій вулиці, а закінчиться в Браєнт парку на 40-ій вулиці. Всі вони заявили, що в Браєнт парку виголосять короткі привіти.

З українців промовлятимуть проф. д-р Лев Добрянський, президент УККА (англійською мовою), та д-р Володимир Савчак, голова Комітету Об'єднаних Українсько - Американських Організацій Великого Ню Йорку (українською мовою). Вступне слово виголосить д-р Іван Флис, голова Комітету 200-річчя Американської Незалежности і 100-річчя Українського Поселення в ЗСА. Майстром церемонії буде адвокат Аскольд Лозинський.

Окремою виставкою урухомлено „Колекцію проф. Яр. Рудницького" в Квебеку

Монтреаль (ОУПС). — З новим академічним роком 1976 - 77 урухомлено для науково - дослідчого користування першу в французькій Канаді українську приватну збірку, т. зв. „Колекцію Яр. Рудницького", що від 1974-го року зберігалася в окремій кімнаті під ключем у Бібліотеці Ваньє на кампусі Льойолі нового Конкордія університеті в Монтреалі. Ця колекція, оформлена окремим контрактом, складається з рукописних праць, замовлених і виготовлених для Королівської Комісії двомовности й двокультурности (1963-1971), в тому й меморандумів українсько - канадських установ і організацій та приватних осіб. На окрему увагу заслуговують дві рукописні студії про українську групу в Канаді — св п. Ростислава Шульгина по-французькому й Ольги Войценко в англійській мові. Україніку цілої колекції доповнюють деякі рідкісні друковані видання, часописи, журнали, летючки тощо. — Виставкою деяких матеріялів із цієї колекції, що відбувалася в приявності проф. Яр. Рудницького з Вінніпеґу, як жертводавця, в днях 10-12-го вересня ц. р., офіційно відкрито цю збірку для науково - долідчих цілей Згідно з договором, користуватися можуть нею науковці, за спеціяльним дозволом і на основі окремого правильника затверджено - го Дирекцією Бібліотеки Ваньє.

ПРОФ. Ю. ШЕВЕЛЬОВ ДОПОВІДАТИМЕ ПРО СТАН УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В СССР

Ню Йорк. — У вівторок, 19-го жовтня, д-р Юрій Шевельов, професор слов'янської філології в Колюмбійському університеті, виголо - сить доповідь: „Контроля над національними мовами в СССР — приклад україн - ської мови". Доповідь відбудеться в рамках Семінара в справі совєтських націона - льних проблем при Колюм - бійському університеті. Початок — 6:00 год. вечора в кімнаті 901 в будинку відділу „Інтернешинал Афферс", 420 Захід 118 вулиця в Ню Йорку.

Президент Форд не зловживав виборчими фондами, критикує Картера

Вашінґтон. — Кілька годин після того, як спеціяльний прокуратор Чарлс Рафф повідомив, що бюро не знайшло ніяких доказів, які підтвердили б поголоски, що президент Джералд Форд, коли ще був членом Палати Р е п резентантів, „присвоював" фонди, призначені жертводавцями на виборчі кампанії, — Президент на пресовій конференції в четвер, 14-го жовтня, сказав, що радіє із заяви спеціяльного прокуратора та надіється, що ця справа „закінчена раз і назавжди". На самому початку пресконференції Президент заявив, що його репутація як чесної людини має для нього більше значення, ніж навіть його бажання виконувати публічну службу.

Хоча пресова конференція була скликана у зв'язку з повідомленням прокуратора Раффа, то Президент використав її, щоб також висловити свої погляди щодо ряду иташьш зв'язаних із закордонною та внутріш - ньою політикою ЗСА, а зокрема продовжував критикувати свого демократичного суперника Джіммі Картера.

Президент знову заявив, що Дж. Картер, якщо став би президентом ЗСА, то підвищив би податки для родин, які належать до середньої економічної верстви американського суспільства, та збільшив би видатки федерального уряду. Він також сказав, що Картер „очорнює добре ім'я Америки", бо заявляє, що ЗСА втратили респект інших країн, твердить, що Білий Дім старався „перетворити Анґолю в другий В'єтнам" і що „Америка вже не є могутня". Такі заяви, — сказав Президент, — „знеохочують наших союзників, а заохочують наших противників".

Під час пресконференції президент Форд ще раз признався, що зробив помилку, коли під час публічної дебати з Картером сказав, що „немає совєтського панування над Східньою Европою". Він, однак, додав, що хоча совєтські дивізії окупують Польщу та інші країни, то польський нарід та інші прагнуть свободи і Президент надіється, що колись вони будуть вільні. На запит, чи ЗСА допомогли б східньоевропейській країні, якщо вона старалася б позбутися совєтської домінації, Президент сказав, що на таке „невідповідне" питання він не може відповідати на пресовій конференції, а опісля додав, що не передбачує випадку, який викликав би американську інтервенцію. Президент сказав, що він ждав майже тиждень, поки признався до „помилки" у заяві про ситуацію на Сході Европи тому, що це „складне питання" і його заяву під час дебати з Картером можна було „інтерпретувати в різний спосіб".

Під час конференції Президент також заперечив твердження деяких критиків, що він вирішив продати Ізраїлеві нову зброю тільки тому, щоб здобути голоси жидівського населення ЗСА, та заперечив, що збільшив допомогу для фармерів також з огляду на вибори в листопаді.

Він признав, що поліпшення в економічному стані країни „тимчасово сповільнилося", але твердив, що це було передбачене і що серйозні проблеми „вже позаду нас".

Картер заперечує закиди про збільшення податків

Рочестер, Н.Й. — В четвер, 14-го жовтня, демократичний президентський кандидат Джіммі Картер заперечив твердження президента Форда, що він, Картер, збільшив би податки для „пересічного американця", заявивши, що якщо він буде обраний на президента ЗСА, то за його каденції не буде жадних підвишок у податках від заробітних платень „пересічних родин чи осіб". Промовляючи в Рочестері, Сиракюзах і в місті Ню Йорку, Картер кількакратно сказав, що Президент добре знає, що він, тобто, Картер, не пропонує підвищувати податків для родин, які належать до середньої економічної верстви, однак президент Форд продовжує „повторювати ці безпідставні закиди".

Протягом минулого четверга Дж. Картер не тільки обговорював економічні питання, але під час річного бенкету нюйоркської Ліберальної партії, яка підтримує кандидатуру Картера на пост президента, закликав Совєтський Союз і ЗСА негайно припинити розбудову нової атомової зброї та підписати 5-річне мораторіюм на будь-які нуклеарні випробування на мирні чи військові цілі.

Більшість стейтів відновили щеплення проти інфлюенци

Вашінґтон. — Більшість стейтів, які були припинили масове щеплення населення проти т.зв. „свинячої інфлюенци" після того, як померло понад 30 старших віком осіб, відновили це щеплення в четвер, 14-го жовтня, а інші стейти правдоподібно знову розпочнуть програму щеплення в наступних кількох днях. Федеральний Центр для контролі недуг твердить, що немає доказів, що випадки смерти були спричинені інокуляціями, заявляючи, що велика більшість із померлих мали понад 70 років і вже раніше хворіли на серце та померли на цю недугу. Федеральний Центр твердить, що інокуляції проти цього роду інфлюенци є цілком безпечні, а президент Джералд Форд, його дружина Бетті та син Джек і дочка Сузен були щеплені в четвер, щоб заохотити інших йти за їхнім прикладом. Президент півроку тому запропонував, щоб Конгрес схвалив цю програму масового щеплення проти „свинячої інфлюенци". Деякі спеціялісти далі закликають старших віком осіб, а зокрема тих, які мають будь-які хронічні недуги серця і легенів, щоб порадилися своїх лікарів, заки піддадуться інокуляції.

Три американці одержали Нобелівські нагороди

Стокгольм. — Шведська Королівська Академія Наук в четвер, 14-го жовтня, повідомила, що цьогорічну Нобелівську нагороду в ділянці медицини одержали два американські науковці: д-р Барух Блумберґ з Медичної школи Пенсильвенійського університету і д-р Карлтон Гайдусек із Крайового Інституту для неврологічних недуг в Бетезда, Меріленді. Їм признано Нобелівську нагороду за досліди в ділянці поборювання заразливих недуг.

Того самого дня Королівський Каролінський Інститут повідомив, що Нобелівську нагороду в ділянці економіки цього року признано д-рові Мілтонові Фрідманові, професорові Чікаґського університету, якого вважають за чільного американського економіста консервативних поглядів.

АКЦІЯ СКВУ В ОБОРОНІ ВІРИ Й ЦЕРКВИ В УКРАЇНІ

Торонто (ІС СКВУ). — У зв'язку з проголошенням Секретаріятом СКВУ 1976 року Роком Оборони Віри й Церкви в Україні, Комісія Прав Людини СКВУ опрацювала ряд матеріялів про проблематику українських Церков, віруючих і про руйнування церковних об'єктів в Україні та підготувала різні акції в обороні віри й Церкви. КПЛ видала й розповсюднила 5,000 афішів в українській, англійській, французькій, еспанській, портуґальській і німецькій мовах, понад 250,000 примірників друкованих матеріялів, між ними памфлет про переслідування Віри й Церкви в Україні, памфлет про о. Василя Романюка, поштові листівки, скеровані до Світової Ради Церков, до Ватикану, до Патріярхату в Константинополі і до Генерального Секретаря ООН, петицію для масового збирання підписів, скеровану до Генерального Секретаря ООН і до прем'єр - міністра Канади, список ув'язнених за релігійні переконання та брошуру на 52 сторінки тиражем 10,000 примірників з описом знущань совєтської влади над Українськими Церквами і вірними протягом окупаційного режиму в Україні. Ці матеріяли були вислані до українських організацій і парафій у вільному світі, до голів неукраїнських Церков і до редакцій неукраїнських релігійних публікацій в Канаді, ЗСА, Европі і Австралії. Вони були також розповсюджені під час конференції ООН „Габітат" у Ванкувері (Канада) ,на Олімпійських Ігрищах в Монтреалі і на Евхаристійному Конґресі у Філядельфії. Українські Церкви у вільному світі активно виступали проти обмеження релігійної свободи в Україні.

Митрополит Мстислав відбув двічі подорож до Европи, щоби заявити перед релігійними і світськими чинниками турботу про стан віри і Церкви в Україні і звертався до визначних церковних провідників за підтримкою в обороні о. В. Романюка.

Українська Католицька Церква в Канаді влаштувала в Оттаві маніфестацію в 30-ліття ліквідації Української Католицької Церкви в Україні ,в якій взяли участь визначні чужинецькі церковні провідники. З цієї нагоди передано петицію прем'єр - міністрові Канади, П'єрові Трудо, копію якої з проханням про допомогу вислано до всієї католицької ієрархії у вільному світі.

Українські Євангельські і Баптистські Об'єднання звернулися окремим листом до членів Світової Ради Церков. Їх заходи в обороні Григорія Вінса довели до прийняття відповідної резолюції в Конґресі ЗСА.

Заходи української спільноти у вільному світі у справі релігійних переслідувань в Україні вже викликали реакції в Совєтському Союзі і поза його межами. В різних совєтських республіках і в передачах радіовисильні з Києва появилися заяви про те, що в СССР існує повна свобода релігії і що „українські буржуазні націоналісти" провадять на Заході „наклепницьку акцію".

Австрія і Чехо-Словаччина сперечаються за драматурга-дисидента

Відень. — Між урядами Австрії і Чехо - Словаччини прийшло до обміну гострими дипломатичними нотами в справі чеського драматурга-дисидента, якому комуністичний уряд Чехо-Словаччини відмовив візи на відвідини у Відні, де Академічний театр виставив вперше дві його п'єси, заборонені в Чехо-Словаччині. Мова про драматурга Вацлава Гавеля, який в 1968-му році підтримував тодішнього комуністичного ватажка Чехо-Словаччини Александра Дубчека в його намаганнях довести до лібералізації політичного і культурного життя в тій опанованій комуністами країні. Після тодішньої „Празької весни" та усунення Дубчека, в Чехо-Словаччині не в и с т а в л е н о ані одного нового твору Гавеля. Натомість дві його п'єси виставлено в німецькому перекладі у Відні і Гавеля запрошено до участи в прем'єрах, але чеська поліція відмовила йому візи на виїзд, мотивуючи це тим, що Гавель „не репрезентує чеської культури".

Совєти запустили в орбіту „Союз 23" з двома астронавтами

Москва. — Совєтське пресове аґенство ТАСС інформує, що в четвер, 14-го жовтня, з бази в Центральній Азії запущено в орбіту космічний корабель „Союз 23" із двома астронавтами, які мають злучитися із запущеною в червні цього року космічною станцією та продовжу - вати на ній „науково-технічні досліди й експерименти". Запущені в орбіту астронавти це пілот полковник Вячеслав Жудов та інженер полковник Валерій Рождественський, оба росіяни. Західні спостерігачі здогадуються, що цих двох астронавтів совєти вислали на космічну станцію в орбіті довкола Землі з думкою, щоб побити американський рекорд щодо часу перебування людини в орбіті. Як відомо, американ - ські космонавти на орбітній станції „Скайлеб" в 1974-му році були в орбіті 84 дні, а совєтські астронавти досі перебули в орбіті найдовше 63 дні минулого року.

АКУЛИ НА... ПОЛТАВЩИНІ

Київ. — Про незвичайну знахідку хлопчаків на Полтавщині пише „Молодь України" у вістці „Акули в степах". Забавляючись в піску, хлопчаки знайшли „маленький окам'янілий зуб, не схожий на зуби відомих їм тварин. Цією знахідкою зацікавилися члени Полтавського краєзнавчого музею і, виб - равшись на експедицію, стали просіювати пісок на горі Пивисі. Напротязі пів дня вони назбирали півсотні акулячих зубів. „Тут було справжнє поховання морських хожаків, що заселяли море 50 мільйонів років тому" — пише „Молодь України".

Ред. Олег Штуль-Жданович голова ПУН, на відвідинах в ЗСА, цієї суботи виступить на зустрічі-бенкеті в Ню Йорку

Ню Йорк. (П. Д.) — Ред. Олег Штуль - Жданович, голова Проводу Українських Націоналістів від половини вересня цього року перебу - ває на відвідинах в Канаді і в ЗСА та матиме виступ цієї суботи, 16-го жовтня, в Ню Йорку під час зустрічі-бенкету, що його влаштовує в його честь Крайова Управа Українського Визвольного Фонду в ЗСА в готелі Балтімор (Медісон евеню і 42-га вулиця) в год. 6:30 вечора.

Ред. Олег Штуль-Жданович

Голова ПУН прибув до Канади 20-го вересня ц. р. з відвідинами більших українських осередків, виступаючи з двома доповідями на теми: 1. „Російські дисиденти і наше ставлення до них" та 2 „Ідеологія, як рушійна сила великих історичних змін". Досі ред. Штуль - Ждано - вич мав уже два виступи: в Торонті на симпозіюмі та в Міннеаполісі на бенкеті Українського Золотого Хреста.

Після зустрічі - бенкету в Ню Йорку цієї суботи, заплановані подібні зустрічі і виступи у Філядельфії, 23-го жовтня, та в Чікаґо, 30-го жовтня.

Твори Осипа Горнового-Дякова вийшли англійською мовою

Ню Йорк. — Тут в американськім видавництві Вантедж Пресс, вийшла з друку англійською мовою збірка писань відомого крайового публіциста Осипа Горнового-Дякова п.з. „СССР анмаскд", в редакції і з передмовою д-ра Петра Мірчука. Переклад виготовив д-р Володимир Душник. Книга має разом 373 сторінки, в твердій оправі, ціна 9.95 дол. До набуття в американських та канадських книгарнях.

Книга складається з двох частин. Перша, 70 стор.; Повідомлення УГВР, УПА і ОУН на Українських Землях про геройську смерть Осипа Горнового-Дякова; вступна стаття д-ра П. Мірчука і Василя Дякова (батька) спомин про Осипа Дякова-Горнового. Друга частина, 310 стор.: дванадцять статтей Осипа Горнового-Дякова про систему большевицького поневолення України та про боротьбу українського народу за визволення з червономосковського ярма. Вступна стаття закінчується оцінкою книжки:

„Писання Осипа Горнового-Дякова, подані в оцій збірці як документація подій в Україні в 1944-1950 роках, мають особливу вартість для кожного, хто цікавиться історією Східньої Европи того періоду. Вони виявляють, як Україна, східньо-европейська нація з населенням 40 мільйонів у 1944 році, була „визволена" червоно-московською армією та загонами НКВД-КҐБ і як на неї знову наложено колиніяльне московське ярмо, зване „УССР" або й „УРСР". А одночасно — ці писання виявляють коріння, суть і ціль сьогоднішнього руху спротиву в УССР, тобто в поневоленій Україні. А тому вона, ця збірка, є необхідним додатком до писань Солженіцина й інших російських дисидентів, які промовчують визвольну боротьбу поневолених націй в СССР, — для кожного, хто хоче побачити СССР дійсно без маски і знати всю правду про СССР".

Зрезиґнував з членства в Компартії і переслав Брежнєву партійний квиток

Лондон, Англія. — Арношт Кольман, який був членом Компартії 58 років, зрезиґнував з членства і переслав на адресу генерального секретаря ЦК КПСС Леоніда Брежнєва свій партійний квиток, а рівночасно попросив шведський уряд надати йому право політичного азилю. В супровідному листі до Брежнєва, який був опублікований в европейській пресі, він обвинувачує совєтських верховодів за зраду ідеалів большевицької революції. Народжений в Празі 84 роки тому, Кольман прибув до Росії як воєннополонений в часі Першої світової війни і брав активну участь в революції по боці комуністів. Опісля він служив аґентом в Німеччині у 20-х роках, а після Другої світової війни, переїхавши до Чехо - Словаччини, був шефом пропаґанди в Комуністичній партії, аж до перебрання влади комуністами в 1948 році. В останніх роках життя Сталіна був засуджений і відбував кару у в'язниці, а після реґабілітації, виконував обов'язки директора Інституту філософії в Празі. У пенсійному віці в 1963 р. Кольман знову повернувся до Совєтського Союзу і жив там аж до часу його переїзду до Швеції, де він відвідував свою дочку. У відкритому листі до Брежнєва Кольман, між іншим, пише, що „після виступу Нікіти Хрущова проти Сталіна і доконаних ним страшних злочинів, я почав розуміти, як глибоко знищена партія. Однак, роком повного розчарування був рік 1968-ий ,коли я мав змогу приглядатися, як ваші танки окупували Чехо - Словаччину, і тоді я остаточно втратив всяку ілюзію, яка ще була залишилася в мене. Що це за соціялізм в Совєтському Союзі, — запитує далі в листі Кольман, — якщо місця колишніх капіталістів і великих землевласників перебрала тепер упривілейована каста партійних бюрократів, яка потопає в достатках, живе ізольовано від решти населення і не бажає розуміти потреб і страждань своїх підлеглих", — пишеться в кінцевих рядках ще одного розчарованого комуніста Арноштa Кольмана.

КУРСИ НА ҐІТАРІ В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Український Музичний Інститут уряджуватиме тут в приміщенні УМІ при 136 2-га евеню від понеділка, 18-го жовтня ц. р. о год. 4.30 по полудні курси гри на ґітарі під керівництвом мґра Богданни Волянської. По дальші інформації треба звертатися увечорі на число телефону: (212) 473-4955.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Фордова „помилка"

У теперішній виборчій кампанії чи не найбільше шуму-гуку викликала заява президента Джералда Форда під час другої публічної дебати з його демократичним суперником Джіммі Картером 6-го жовтня ц.р. про те, що Східня Европа не є опанована Совєтським Союзом. Мабуть немає активного не тільки політичного діяча, але й звичайного собі громадянина, який пляново чи принагідно не займав би до цієї справи становища. Демократи скористали з нагоди і „розпинають" Президента та республіканців за цю заяву, етнічні групи східньоевропейського походження роблять це солідарно, без уваги на свою партійну приналежність, не зважаючи на факт, що пост фактум всі республіканські діячі, включно із самим президентом Фордом, вдарилися в груди і не тільки признаються до „помилки", але й вибачаються за неї.

Проблема: чи це справді була „помилка", чи це справді був „ляпсус лінгве", чи це справді була „непродуманість" чи „припадковість", — як це тепер намагаються вияснити і виправдовувати сам президент Форд і республіканці, — або чи це була „глупота", „незнання справи", „сполокання мозку", — як цей виступ президента Форда окреслюють його демократичні суперники?

На нашу скромну думку — ні одне ні друге, ані „помилка", ані „глупота" з боку самого президента Форда, але одне і друге, якщо мова про американську політику та американське відношення до Совєтського Союзу взагалі, яка з деякими коньюнктуральними відхиленнями під час т.зв. „холодної війни" датується від часу виникнення Совєтського Союзу та має своє глибоке коріння в американській політичній філософії, не дуже то однозгідній з тими високими ідеалами, що лягли в основу створення З'єднаних Стейтів Америки 200 років тому. А втім, це філософія не тільки Америки, але й кожної країни і кожної нації, яка дбає насамперед про свої власні інтереси так, як вона їх розуміє.

Повертаючи конкретно до „помилки" президента Форда: вона в теперішній політичній ситуації виглядає цілком ясно і зрозуміло — президент Форд тільки ствердив те, що є базою теперішньої американської закордонної політики „детанту". Перед теперішньою „помилкою" президента Форда було повно подібних цілком свідомих і плянованих „помилок", включно з Гельсінкською декляраціею, „доктриною Сонненфальдта" та всілякими іншими, відомими і невідомими, актами й інструкціями Державного департаменту. Президент Форд у своїй заяві свідомо і пляново сказав Брежнєву і світові суть теперішньої американської міжнародної політики; її потвердив Брежнєву особисто в Кремлі Аверелл Гарріман, а тепер для виборчих цілей говориться про „помилку", деклямується про високі ідеали і подібне, що — як в Україні колись казали — „не шкодить ні псові, ні вівсові".

Було б, думаємо, справжньою помилкою уважати, що демократичний кандидат на президента Джіммі Картер, якщо був би тепер президентом, чи прийде після листопадових виборів на місце президента Форда, поступив би, чи поступить інакше. На словах — можливо, але на ділі і в практиці — навряд. Немає бо ж переконливих доказів, що демократи розуміють американське „салюс реі публіце" — спасіння республіки — інакше, як республіканці. І цим, а нічим іншим керується – і повинна керуватися – американська політика.

Очевидно, що ми можемо помилятись, але так ми розуміємо „помилку" президента Форда в його заяві про Східню Европу. Але з цієї „помилки" виникає ряд практичних висновків для нас, громадян українського роду. В світлі бо цієї „помилки" в лапках ми бачимо основну нашу помилку без лапок. Ця наша помилка в тому, що всі, чи майже всі наші акції і акти в користь і з думкою про допомогу визвольним змаганням українського народу включають усі можливі тільки арґументи про терпіння, муки, несправедливості, кривди, — коротко: кров і сльози поневолених народів та їх і американського народу волелюбні ідеали, але ще найменше включають те, що єдино переконує і перерішує: американські інтереси і користі. Крапка!

Проблема Китаю

Останні вістки з комуністичного Китаю вказують, що в тій країні, де живе одна четвертина всього людства, до влади, по недавній смерті Мао Тсе-тунґа прийшла поміркована фракція з Гуа Куо-фенґом на чолі. Він не тільки далі займає пост прем'єр-міністра, але також є предсідником впливової Військової комісії, а в останньому часі його обрано на пост ватажка китайської компартії. Таким чином, Гуа Куо-фенґ став наслідником Мао Тсе-тунґа і формально має більшу владу навіть від свого попередника, бо Мао не займав трьох головних постів в партії, армії та уряді.

Проте, остаточна перемога поміркованої фракції ще не запевнена. Правда, з достовірних, — але не офіційних китайських джерел стало відомо, що разом з обранням Гуа Куо-фенґа на пост голови партії — арештовано Чіянґ Чінґ, вдову по Мао Тсе-тунґові, та групу „лівих радикалів", яка здогадно плянувала захопити владу встановленням Чіянґ Чінґ на пост голови компартії, але сам факт, що арештовано понад 40 видатних осіб свідчить, що в Китаї існує досить сильна опозиція до поміркованої фракції. Гуа Куо-фенґ і його прихильники могли здобути перемогу в Пекіні, але, як вказують коментатори, Пекін — то ще не цілий Китай. Починаючи від встановлення комуністичної влади в 1949-му році, весь час було наявним те, що в інших великих містах та інших провінціях Китаю існують впливові особи та угрупування, які часто не погоджуються з Пекіном. Однак, коли ще жили Мао Тсе-тунґ та Чжоу Ен-лай, то престиж тих двох ватажків, зокрема Мао, був переважно вистачальний, щоб навернути на „праведний шлях" тих, які посміли „проповідувати єресь". Тепер вже немає Мао Тсе-тунґа та Чжоу Ен-лая, а в Пекіні нема нікого, хто мав би таку каризму, як ті два верховоди.

Отже, ситуація в Китаї не така стабільна, як виглядає на перший погляд, і поза маскою „єдности", яка під сучасну пору домінує в Пекіні, може критися дальша боротьба між ліво-радикальною та порівняльно поміркованою фракціями.

Для ЗСА та цілого вільного світу внутрішній китайський конфлікт не вийде на користь. Він може дуже послабити Китайську Народну Республіку — цю комуністичну державу, яка є найгрізнішим ворогом іншої комуністичної держави — імперіалістичного Совєтського Союзу.

М. Лотоцький

ШПІОНАЖ НА БЛИЗЬКОМУ СХОДІ

Е. Г. Кукридж, бувший службовець британської розвідки, автор численних книжок, був кореспондентом провідних англійських часописів і БіБіСі. Його статтю „Шпіонаж на Близькому Сході" переклали ми в дуже значному скороченні з лондонського часопису „Телеграф".

Хоч гармати мовчать на Близькому Сході, але таємна війна на цій неспокійній території й далі не вщухає. Там аж роїться від усякого роду шпигунів, від експертів усіх найновіших розвідчих технік; а в просторах — від сателітів і електронічних апаратів для обслідування безмежної території від гір Атласу до Перської затоки.

Арабські держави шпигують так само старанно одна за одною, як і за своїм противником Ізраїлем. Наприклад, на недавній розправі в Каїро 92 особи, між ними єгипетські офіцери, були обвинувачені у змові повалити теперішній єгипетський уряд і вбити президента Садата. Змову фінансував президент Лібії Муамар Квадафі, який каже, що Садат зрадив арабську справу визволення. Проводирем змови був офіцер лібійської розвідки д-р Салаг Сарая. Може дивно воно здаватися, що Єгипет одержав осторогу за посередництвом Сі-Ай-Ей від ізраїльської таємної служби, яка має своїх агентів у різних комуністичних країнах.

Ізраїльський шпіонаж й організація безпеки без сумніву якнайстаранніше зорганізовані, походять ще з 1939 року і з тих часів, як жидівські урядовці розвідки служили в британській армії. Ізраїль із усього 3-мільйонами населення має знаменито зорганізовану шпигунську службу в усьому світі, яка в гебрейській мові в скороченні називається МОСАД (Інституція для розвідки й таємної служби). Вона має шпигунські літаки й канонірки, найдосконаліші підслухові апарати. В кількох випадках ті шпигунські апарати були викриті навіть у таких місцях, як урядові інституції й амбасади в Европі. „АМАН" контролює інформації в справі нуклеарного розвитку. Спеціяльний відділ „МОСАД-у" „Шінбет" має завдання виловлювати шпигунів, а передусім членів Палестинської Визвольної Організації та її пляни і діяльність. Організація „Решуд" виконує обов'язки контррозвідки. Це тільки маленька частина ізраїльської низки розвідок.

Єгипетська таємна служба, хоч найкраще зорганізована з усіх арабських держав, усе ще не досконала. Вона була вишколювана в різних часах британцями, Сі-Ай-Ей, колишніми службовцями Ґестапо, ес-ес-манами й КҐБ. Сам президент Садат був службовцем таємної організації під час II світової війни і вдержував взаємини з генералом Ромелем.

Сьогодні єгипетська таємна служба складається з двох відділів: Мукчабарат і Ель Амма, президентська таємна служба контршпіонажу й безпеки. Шефом цієї єгипетської служби є Садатів довірений, генерал Госні Мубарак. Садат нещодавно іменував його віцепрезидентом і своїм наступником, якщо б Садата змовники вбили.

З інших арабських країн лише Сирія і Савдівська Арабія мають добре зорганізовану таємну службу. Сирійська таємна служба тепер співпрацює з КҐБ. В Савдівській Арабії в таємній службі працюють головно американці. Тому, що арабські держави шпигують теж одна одну, це влегшує роботу Ізраїлеві. Ізраїльські шпигуни зуміли продістатися до арабських урядових інституцій, військових організацій і до арабських розвідок. І так, напр., ізраїльський шпигун Вольфґанґ Льоц (народжений 1921 р. в Мангаймі, Німеччина), якого батько був християнин, а мати жидівка, це чи не найкращий зразок шпіонажу. Коли його батько помер, мати виеміґрувала з Вольфґанґом до Палестини, коли Гітлер прийшов до влади. Льоц вивчив плавно гебрейську, англійську, арабську і, звичайно, німецьку мови, служив в ізраїльській армії. „МОСАД" запропонував йому, щоб він продістався до Єгипту для шпіонажу, нібито як колишній німецький офіцер в корпусі Ромеля. В Каїрі він відгравав ролю багатого спортсмена, уладив велику конюшню і школу верхової їзди, зазнайомився з бувшими нацистами, ес-ес-манами та німецькими науковцями, що працювали для розбудови єгипетських ракет. Коли вже так добре уладився, посилав сиґнали до Тель Авіву і мікрофільми оборонних пунктів на Сінаї кур'єрами через Італію і Кипр, дав ізраїльському генеральному штабові якнайдокладніший плян інсталяцій совєтських літаків „Сам" і „Міґ", завдяки чому Ізраїлеві вдалося знищити майже зовсім єгипетське летунство вже першого дня 6-денної війни не в повітрі, а таки на землі. Врешті, того незвичайно здібного шпигуна викрили майже випадково. Під час гостини прем'єра Східньої Німеччини Ульбріхта, коли служба безпеки переводила ревізію будинків вздовж дороги в Каїрі, якою мав їхати президент Нассер і Ульбріхт, Льоц був настільки самопевний, що не подбав про охорону своєї люксусової вілли. Коли слуга впустив поліцію до вілли під час неприсутности Льоца і його жінки, поліція здивувалася, коли знайшла там батерії дуже сильних бездротних трансмітерів, нотатники із шифрами й мікрофільми недбало розкидані по робітні. На розправі Льоц уперто заперечував, що він був ізраїльським шпигуном, і запевняв, що працював для німецької розвідки. Його навіть не підозрівали, що він жид, тому що не був обрізаний, і так урятувався від смертної кари. Його посадили в тюрму на все життя, а його жінку на три роки. Було це в 1965-му році. Менше ніж два роки пізніше вибухла 6-денна війна. Після перемоги ізраїльський уряд відверто признався, що Льоц і його жінка були його таємними аґентами, і запропонував, що в заміну за Льоца і його жінку та кількох інших аґентів звільнить із полону кількасот єгипетських офіцерів і 5.000 інших в'язнів, взятих до неволі під час війни. Після повороту до Ізраїлю Льоца вітали як героя, підвищили в ранзі, а він прибрав собі гебрейське прізвище Зієв, скидаючи із себе маскараду колишнього нациста.

Інший славний ізраїльський шпигун виконував подібні штучки в Дамаску, столиці Сирії. Був це сирійський жид, Еліє Коген, якому „МОСАД" надав інший псевдонім. Він з'явився в столиці Дамаску, як Гернган Атасі, натуралізований американський громадянин з багатої сирійської сім'ї, що багато років тому поселився був у Детройті. Щоб, мовляв, допомагати своєму „рідному краєві", Сирії, повернувся до країни своїх предків, готовий допомагати фінансово правлячій партії Баат і її провідникам. Його щиро вітали. Гроші, розуміється, приходили з Ізраїлю через американський банк. Когена чи пак Атасі іменували почесним майором сирійської армії й надали йому важливу посаду у верхівці партії. Він супроводив сирійського прем'єра в подорожі, як його особистий дорадник до Каїро й інших арабських столиць. Брав участь у таємних офіціяльних конференціях арабських провідників і їхніх військових командантів. Кілька років він умудрявся передавати через радіо й кур'єра дуже важливі вістки до Тель Авіву. Але потім скромний міністерський писарина пригадав собі його, як малого жидівського хлопчину Еліє, з яким сидів у школі в одній лавці років тому тридцять. Когена судили й публічно повісили на Площі Дамаску, коли розлючені сирійці спротивилися пропозиції ізраїльського уряду, який пропонував був дати один мільйон долярів, якщо його відпустять на волю. Цей шпіонаж довів до упадку сирійського уряду, до ганьби кількох кабінетних міністрів і арештування 63 сирійських офіцерів, з-поміж яких 17 покарано смертю.

„МОСАД'ові", очевидно, не завжди щастить. Був, напр., такий полковник, д-р Ізраель Бер, австрійський громадянин, який еміґрував

(Закінчення на стор. 3-й)

Любов Коленська

ДЕНЬ УЧИТЕЛЯ В УССР

Добрий педагог — це своєрідний мистець, це скульптор молодих умів та душ, це провідник, за навчанням та ідеями якого радо йдуть діти та молодь. Це дістся тоді, якщо він зуміє закріпити за собою довір'я і якщо учні бачать в ньому справжній взірець педагога — узброєного знанням та наділеного хистом бути близьким з учнями, тісно співжити з ними і передавати їм ідеологію, в якій немає ані тіні фальшу, а сама щирість і правда. Такому педагогові зовсім легко формувати характери учнів, вони бо виростають в залежності від його напрямних і керми, без огляду на своє оточення.

Цього свідомий і совєтський уряд, і відзначаючи в День учителя його впливову і велетенську ролю у вихованні, очевидно нагороджує тільки таких учителів, які всеціло підкоряються напрямним комуністичної партії і її верховодам. У „Літературній Україні" написала Ольга Уліщенко статтю п.н. „Ти — громадянин", в якій вона зокрема підкреслює заслуги Василя Олексанровича Сухомлинського — „видатного радянського педагога", якому належиться „велика заслуга в розробці комуністичного розуміння проблеми громадянськости". Вона пише, що він зокрема простежував поняття „громадянськість" і цьому та „моральній азбуці", яка повинна зформуватися в умах учнів, він зокрема присвятив свою увагу.

На думку В. Сухомлинського вже в самому заранні віку треба впоювати у дітей і в підлітків комуністичну свідомість, яка починається з формування моральних звичок. Все виховання дітей і підлітків проходить „від азбуки моральних ідей до високої комуністичної свідомости, до формування особистости її наукового світогляду, громадянських поглядів, єдности слова і діла, думки". Те все залежне від „духовного наставника" — від педагога, а зокрема від учителя літератури, він бо „найперше закладає підвалини ідейних та моральних переконань". Далі Василь Сухомлинський розвиває високу теорію, просто місію учителя літератури: „А вона полягає не тільки в тому, щоб чесно провести урок, запропонований шкільними програмами. Вчитель повинен, підвищуючи виховну роль літератури, знайомити учнів з поточним літературним процесом. І хоча в шкільному курсі немає такого предмету, як сучасність, одначе вона повинна проймати всю виховно-навчальну роботу в школі. І діти повинні бачити не лиш добро і зло, але вони повинні „пройматися ненавистю до зла, безчестя, несправедливости". Під час шкільних зайнять В. Сухомлинський завважив, що на дітей велике враження справляли розповіді, в яких „розкривалися ідеї: людина і суспільство, свобода, пригноблення, щастя і горе, соціяльний проґрес і сила реакції".

Все було б гаразд, якро б

Один з найважливіших аспектів в справі виховання, на думку В. Сухомлинського, це те, „щоб молодь знала, яка жорстока боротьба двох ідеологій точиться у наші дні, і вже сьогодні активно відстоювала комуністичну позицію в ній". І то не в майбутньому, не колись, а вже сьогодні кожен учень повинен бути повноцінним громадянином — це своє становище зокрема обстоює В. Сухомлинський.

Все було б гаразд, якщо б Ольга Уліщенко зазначила, що відзначують лише тих учителів, які сліпо йдуть за наказами комуністичної партії, що відзначують тих учителів, які перекреслюють поняття справжньої етики, приймаючи і намовляючи до доносів учнів поміж собою, доносів на учителів, на самих їхніх батьків.

У „День Учителя", відзначуючи „видатних радянських учителів", кермуючись „моральною азбукою" В. Сухомлинського, преса і урядові чинники промовчують тих педагогів, які не повинувались комуністичній партії, не кривили душею і не спотворювали правди. Сьогодні ці вчителі — в концентраційних таборах сибірської тайги, присуджені за поширювання „антирадянської" пропаґанди і наклепів на „радянську" владу і соціялістичне суспільство. Ці вчителі — це: Ірина Сеник, Степанія Шабатура, Микола Боднар, Григорій Кальош, Леонід Коваленко, Ірина Стасів-Калинець, Володимир Решітник, Олександер Сергієнко, Петро Григоренко, Михайло Озерний та багато інших. І для них день 3-го жовтня — це тільки ще один болючий доказ совєтського лукавства і забріханости.

OCTOBER

October turned my maple leaves to gold;
The most are gone now, here and there one lingers.
Toon these will slip from out the twig's weak hold,
Like coins between a dying miser's fingers.

THOMAS BAILEY ALDRICH

ЖОВТЕНЬ

Вже жовтень замінив у золото листки.
Вони розвіялись; лиш де-не-де блискучий забарився.
Та вислизне і він небаром крізь гілки
мов гріш, що з мертвих пальців скупаря звільнився.

ТОМА БАЙЛІ ОЛДРИЧ
(Переклав МУСА)

З НАШИХ БУДНІВ

„Сеньйорівка"

Одна шановна пані добродійка поцікавилась, з якихто причин автор цих рядків не взяв участи в цьогорічному з'їзді сеньйорів УНС, що відбувся, як відомо, в місяці вересні на Союзівці. „Минулого року, — дорікала мені ця пані, — ви були з нами, тримали „спіч" під час вечері і дуже гарно нас веселили, до спілки з містером Куропасем. Цього ж року виглядає, що ви нас зрадили! Чому?.. Невже за рік часу ви так відмолоділи, що не бажаєте собі приставати з старичками?"

Розуміється, що причини були і то дуже поважного характеру: спершу прийшлося хоронити сл. п. Владику-Митрополита Амврозія Сенишина, ЧСВВ, а потім вітати Їх Блаженство Патріярха Иосифа, отже з журбою, — як писав поет О. Олесь, — радість обнялась, а тієї справжньої радости в наші часи так мало!.. „Але ж моя неприсутність на Союзівці, — відповів я шановній добродійці, — аж ніяк не ознаає, що я не думав про вас у той сам час, коли ви там засідали".

— Ну, і що ж ви видумали?

— А видумав, прошу пані, хорошу назву для сеньйорської оселі, якої покищо немає, але є надія, що колись постане коло виховно - відпочинкової оселі УНСоюзу.

— То як, по-вашому, ця оселя мала б називатися?

— „Сеньйорівка"!

— В Старому Краю, — підсміхнулася пані добродійка, в таких випадках казали: „Батіг вже є, аби так ще віз та коні, то було б чим поїхати на празник".

Велл... Може воно і правда, що й найгарніша назва не посуне справи придбання оселі чи дому для старших віком ані на цаль, але що наш брат, малий фейлетоніст, може більше зробити, щоб її, цю справу, попхати наперед?.. Хіба ще може порадити майбутнім будівничим й архітектам такої оселі, щоб ставити її поближче місцевої церкви Пр. Трійці, а подалі танцювальної плятформи, басейну, пляжі та інших спокус. Зокрема в літньому сезоні, коли в басейні купаються, а на пляжі вигріваються різні чудові русалки й кандидатки на міс Союзівку, гаряче рекомендується старшим віком громадянам стояти оподалік і не приглядатися таким „ляндшафтам", а то були вже випадки, що під час таких оглядань (чи підглядань) один сеньйор дістав серцеву атаку, а другому викрутило шию і тепер ходить із „штивним карком", — як говорили колись у Львові...

Ікер

Третій З'їзд колишніх мешканців Бойківщини з Канади і ЗСА

(1)

На Союзівці у Кергонксоні, Н. И., 25-го і 26-го вересня ц. р. під час з'їзду колишніх мешканців Бойківщини, обрано нову управу, яку очолив поновно мґр Мирон Утриско. На Союзівці, на тому клаптику української землі в ЗСА, що своєю гірською природою нагадував нашу незабутню Бойківщину, був гарний осінній день. Вже в п'ятницю почали реєструватися на з'їзд бойки з багатьох провінцій Канади і стейтів ЗСА. Було понад двісті учасників З'їзду. У святочно прибраній залі, виднів тризуб, прапори, герб Бойківщини, а понад сценою великий напис: „Бойківщина в обороні поневоленої, але нескореної України"., та менший: „Слава і честь піонерам в 100-ліття поселення в ЗСА", що підкреслювало незвичайну подію...

В суботу, 25-го, голова Головної Управи Т-ва „Бойківщина мґр Мирон Утриско відкрив 3-ій З'їзд Товариства та, привітавши присутніх гостей, делеґатів і членство, попросив до почесної президії: Владику Миколая Ільницького, о. Гавриїла Кіржецького, міністра Юліяна Ревая, д-ра Богдана Гарбовського, пл. сен. Андроніка Копистянського, д-ра Миколу Ценка, і п-ні Володимиру Ценко.

На пропозицію пл. сен. Мирона Ганушевського на предсідника 3-го З'їзду обрано проф. Олександра Бережницького, на заступників мґра Мирона Утриска, інж. Юліяна Головчака та інж. Методія Борецького, а на секретарів Марію Нестерчук і Зеновію Мороз. Для звеличання минулих подій панна Головчак внесла вінок „Героям, що впали за Україну", та склала на символічну могилу.

По молитві, яку провів Владика М. Ільницький та відспіванні українського національного гимну голова мґр Мирон Утриско відчитав порядок нарад, що його прийнято без змін, а д-р Петро Федорів подав внесок на вибір Номінаційної комісії в складі: Мирон Ганушевський Олександер Татомир і Іванна Климовська, а до Резолюційної комісії: д-ра Миколу Ценка, д-ра Богдана Гарбовського та Ярослава Климовського. Дальше голова Товариства склав широкий звіт з діяльности за цілу Управу та підкреслив важливість праці над збиранням реґіональних, дуже вартісних матеріялів для насвітлення історії, мистецтва, традиційних звичаїв та народної словесности, тієї частини України, що може найбільше потерпіла в лихоліттї Другої світової війни та нової московської окупації. Для цієї справи дуже важливо, щоб усі бойки об'єдналися в товаристві, яке уможливлює піддержування товариських зв'язків у вільному світі, а що важливіше, несе світло давніх традицій між молодь, що народилася на еміґрації.

Звіт про видавничі справи „Літопису Бойківщини", що вихдить правильно що пів року, та „Монографії Бойківщини" — збірника, склав гол. редактор проф. Олександер Бережницький. Всі звіти, також і скарбника, надруковано в Л. Б., який всі члени одержали. По звітах відбулася цікава та реchева дискусія, в якій заторкнено багато суттєвих справ Товариства.

Програмову доповідь виголосив д-р Микола Ценко. Присутні мали нагоду почути про найдавніші часи розвою та росту племени Бойків, що, як одно з найчисленніших, войовничих та з купецьким хистом на давній Русі - Україні, відограло велику ролю в часах мандрівок народів, що гідно боронило своїх земель. Підкреслюючи важливість плекання традицій, що проводить Т-во „Бойківщина", промовець Микола Ценко взиває всіх бойків, щоби вони пропаґували чудову країну, та щоби молодь народжена в діяспорі, була гідною своїх славних батьків.

Присутні прийняли цю доповідь із захопленням і впав внесок, щоби Головна Управа її видрукувала в найближчому числі „Літопису Бойківщини".

На внесок голови „Номінаційної Комісії" обрано Головну Управу в такому складі: голова — мґр Мирон Утриско; заступники: Олександер Татомир, Адам Антонович, Клим Писанчин, Петро Федорів; секретар — Зоня Коморовська; скарбник — Мирон Ганушевський, заступник на Канаду — Микола Паращак; редактор Літопису та видань — Олександер Бережницький, помічник редактора — Олександра Шпиталь, референти — організаційний — Юліян Головчак, імпрезовий — Іванна Климовська, пресовий — Іван Кульчицький, культ - освітній — Марія Нестерчук, науковий — Адам Бабич, музичний — Іван Третяк, танців — Федір Стубан, молоді — Методій Борецький, зв'язку з НТШ Софія Карпінська, ноші — Лідія Бурачинська та Ірина Кметик, виставок і музею — Галя Утриско; вільні члени: Софія Татомир, Микола Турецький, Михайло Бучок. Контрольна комісія: Мирон Баранецький, Дарка Химич і Христя Ганас; Товариський суд: Адам Гординський, Микола Ценко і Василь Шаран. Новообраний голова мґр Мирон Утриско подякував за вибір в імені цілої Управи та закрив З'їзд після молитви та проспівання „Боже Великий"... Треба підкреслити, що дуже велику працю при реєстрації вклав голова Контрольної комісії Мирон Баранецький, якому голова Гол. Управи склав особливо щиру подяку.

Увечорі того ж дня відбувся святочний бенкет, що його відкрив голова Комітету проф. Татомир,, запросивши гостей до головного стола, і покликав на тостмайстра Мирона Ганушевського. За головним столом були: проф. Олександер Бережницький, о. Гавриїл Киржецький і пані Киржецька. Владика Миколай Ільницький, тостмайстер Мирон Ганушевський, голова мґр Мирон Утриско, парох Кергонксону і Гантеру о. Іван Мак, д-р Богдан Гарбовський, лікар з Ютики, д-р Борис Филипчак — лікар з Пассейку ,син письменника і першого директора „Музею Бойківщина" в Самборі, Володимира Ценко, представниця СФУЖО, і Теофіля Ганушевська, голова Марійської Дружини ім. св. кн. Ольги у Філядельфії, мґр Галя Утриско, реф. Музею та виставок, д-р Микола Ценко, пропаґатор „Т-ва Відродження" та організатор „Т-ва Мета"...

Тостмайстер попросив згідно з програмою до короткої доповіді мґр Ярку Коморовську, що в гарно опрацьованій темі про „Нескорених в Україні" піддала багато думок до розмов при столах.

(Продовження буде)

ЦІЄЇ НЕДІЛІ В НЮ ЙОРКУ — ВСЕНАРОДНА УКРАЇНСЬКА МАНІФЕСТАЦІЯ

Українська Музична Фундація
Запрошує Вас на

Ґаля Інавґураційний Концерт

В програмі твори українських композиторів 1907-1967 рр.

у виконанні:

Анни Чорнодольської, сопрано
Андрія Добрянського, бас-баритон
Юрія Мазуркевича, скрипка
Томи Ґринькова, фортепіян

Заля Тавн Гол, 123 Вест 43 вул. Ню Йорк
субота, 6 листопада, 1976, год. 8-ма веч.
Вечірній одяг

Квитки в ціні $12 за партер — середина та льожі, $8 за партер — з боків та балькон і $8 за прийняття з шампанським, можна набути в крамницях Арка, Еко і Сурма в Ню Йорку та Дніпро в Ірвінґтоні, при касі в Town Hall або поштою, висилаючи чек на: Ukrainian Music Foundation, c/o Stecura Concert Management, 219 E. 30th St., New York, N.Y. 10016.

Metropolitan Oval
60th Street & 60th Court, MASPETH, BROOKLYN, N.Y.

Субота, 16-го жовтня 1976 р., год. 8:15 веч.

Мистецькі Футбольні Змагання

УСК НЮ ЙОРК — ISTRIA S.C.

Година 6:30 вечора — ПЕРЕДЗМАГ УСК Резерва — ISTRIA Резерва

Повищі змагання можуть рішати перше місце півсезону. В табелі Istria стоїть на першому місці: 5 змагань, 4 виграні і 1 програна, ворота 7:3, точки 8:2. УСК стоїть на 3 місці після 4 гор: 2 виграні і 2 нерішені, ворота 7:1, точки 6:2.

Вислідй з неділі, 10-го жовтня: Goja SC — УСК 0:3 (0:0); Goja Рез. — УСК Рез. 0:1 (0:0).

ЗВЕРНЕННЯ УПРАВИ УСК-у до ШАНОВНИХ ВАТЬКІВ: В метрополітальному Ню Йорку наступило відродження українського спорту (читай: УСК-у). Минулого сезону УСК мав 3 дружини футболу (дві дорослих і одну молодечу) і 4 дружини відбиванки (дві жіночі і дві чоловічі). Цього сезону, в додатку, УСК може мати 4 молодечі дружини футболу. Приклад: на останніх тренінґах було понад 40 молодих футболістів, так що УСК мусів заанґажувати двох асистентів для головного тренера Ігора Чупенка, недавно прибулого з України професійного тренера. Шановні Ватьки, нам потрібно Вашої допомоги в опіці над нашим доростом, який горнеться до свого — вже виключно українського — клюбу. Роботу в клюбі „тягнуть" дослівно одиниці. Але із великою кількістю дружин і переробленням власного будинку, що незадовго буде переданий до вжитку членів, змагунів, батьків, прихильників УСК-у, ці одиниці можуть зробити тільки певну роботу і не більше. Тому ще раз прохаємо Вас голоситися до допомоги в нашій роботі з українською молоддю. Адреса будинку УСК-у: 122 Second Avenue (between 7th & 8th Street), New York, N.Y. 10003. Телефон: (212) 475-1340.

В суботу, 30-го жовтня ц. р. Перша Жіноча Дружина Відбиванки УСК-у, цьогорічний мистець СУАСТ-у Схід, буде брати участь в турнірі за мистецтво УСЦАК-у, що відбудеться в Рочестері, Н. Й.

ЖІНОЧА СЕКЦІЯ ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНЦІВ ВАШІНҐТОНУ
повідомляє, що
в СУБОТУ, 23-го ЖОВТНЯ 1976 р., о год. 7-ій вечора, відбудеться

ВИСТАВКА ОБРАЗІВ
ІРЕНИ ФЕДЕНИШИН

в залі Української Православної Церкви, 4842 16-та вул., Вашінґтон, Д. К.
Виставка буде відкрита в неділю, 24-го жовтня ц. р. до 3 год. по пол.

ШПІОНАЖ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

до Палестини, як утікач з Відня. Відзначився у „війні за незалежність" і став головним дорадником генерала Іґала Ядіна, шефа генерального штабу (пізніше більше відомого, як археолога). Підвищений до ранґи полковника, Бер став заступником шефа „АМН-Н'у" (військової розвідки) і зв'язковим офіцером прем'єра Бен Гуріона. Ввесь той час був Бер совєтським подвійним аґентом і зраджував кожну вістку, яка переходила через його руки. Був членом комуністичної партії у Відні, жив довгі роки в Москві й одержав вишкіл у КҐБ. До Еспанії його послали під час громадянської війни й відтіля прибув до Палестини, а не — як заявляв — з Австрії. Був здемаскований лише тому, що комуністичний відступник, полковник Міхал Ґолєнєвський з польської тайної служби повідомив СІ-Ай-Ей у Західньому Берліні. Між списками шпигунів, що його Ґолєнєвський подав до СІА, був Ірвінґ Скарбек, перший секретар амбасади ЗСА у Варшаві, який був комуністичним подвійним аґентом і передав 750.000 дол. з фондів СІА совєтським аґентам на Близькому Сході. Розправа проти Бера трималася в найбільшій таємниці. В Ізраїлі нема кари смерти, тому Берові присудили найвищу кару в'язниці. Він помер чотири роки опісля у своїй келії.

ОМУА

Об'єднання Мистців Українців в Америці
запрошує Громадянство на
ВІДКРИТТЯ ВИСТАВКИ ОБРАЗІВ

РЕМА БАГАВТДИНА

що відбудеться в неділю, 24-го жовтня 1976 р., о год. 1-ій по пол. у Ґалерії ОМУА, при 136 Друга Авеню у Ню Йорку.
Виставка потриває до 7 листопада, включно, і буде відкрита в будні від год. 6-8 веч. та суботи і неділі від год. 1-8 веч.

Управа

64-ий Відділ
Союзу Українок Америки
— влаштовує —

10-ту ВИСТАВКУ
ТВОРЧОСТИ МОЛОДІ

Відкриття виставки відбудеться
в суботу, 23 жовтня 1976 р.
о год. 1-ій по пол.
в домі СУА
при 203 Друга Авеню в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.

- Виставка триватиме від 23-го по 31 жовтня ц. р.
- Приймається праці дітей з ділянки малярства, графіки, різьби, кераміки і т. п. Вік учасників — діти від 5-14 років життя.
- Експонати будемо приймати в ДОМІ СУА при 203 Друга Авеню, 20-го і 21-го жовтня, від год. 3-ої до 6:30 по пол.
- По ближчі інформації звертатися телефонічно до пань:
Люба Артимишин, тел.: (212) 278-9463
Дарія Костів, тел.: (212) 228-1244

УПРАВА ВІДДІЛУ

ГОЛОВНА УПРАВА
УКРАЇНСЬКОГО ЗОЛОТОГО ХРЕСТА в ЗСА
повідомляє, що

РІЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ УЗХ

— відбудеться —
в днях 23 і 24 жовтня 1976 р.
в Чікаґо, в Шератон Готелі
при 505 Норт Мишиґен Авеню

ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ
для відзначення 45-ліття УЗХ
відбудеться
в суботу, 23 жовтня 1976 р.
В ТОМУ Ж ГОТЕЛІ

- Коктейл год. 6:30 вечора.
- Бенкет із мистецькою програмою год. 7:30 вечора.

ВАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу будучність, в нашій громаді у вільному світі нового свідомого члена!

В ПЕРШУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого і Незабутнього
БАТЬКА

св. п.

О. ІГНАТІЯ ЗАЯЦЯ

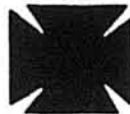
бувшого пароха Мацини Великої, повіту Горлиці і Любичі-Князі, пов. Рава Руська, який помер на 95-му році життя в Заліщиках буде відправлене в річницю смерти

дня 15-го жовтня 1976 року

ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ
в церкві
Непорочного Зачаття
в Детройті, Міш.

Просять про молитви за Покійного діти:
МАРКІЯН, ТЕОФІЛЬ, МАРІЯ, ДАРІЯ і БОГДАН з Рідними

ОСЕРЕДОК СПІЛКИ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ АМЕРИКИ в ІРВІНҐТОНІ, Н. Дж.
з глибоким жалем повідомляє все Членство та Громадянство,
що відійшов у Вічність

св. п.

ІНЖ. ЕВГЕН БЕДРІЙ

на 75-му році трудолюбимого життя.

ПАНАХИДА — в п'ятницю, 15-го жовтня, о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин, 801 Springfield Avenue, Irvington, N.J.

ПОХОРОН в суботу, 16-го жовтня 1976 р. з того ж похоронного заведення о год. 9-ій ранку до церкви св. Ів. Хрестителя в Нюарку, а опісля на Hollywood Cemetery в Union, N.J.

Горем опечаленій Родині, складаємо глибоке співчуття.

КОЛИШНІ СТУДЕНТИ ПОЛІТЕХНІКИ в ДАНЦІҐУ
діляться з Друзями сумною вісткою, що їхній Добрий КОЛЕҐА

ІНЖ. ЕВГЕН БЕДРІЙ

помер в сні, раненько, 13-го жовтня 1976 р. в Нюарку, Н. Дж.

Народж. 10-го квітня 1902 р. в Західній Україні, скінчив політехніку — машиновий відділ в Данціґу, працював по своїй спеціяльності в корінній Польщі, в 1943 році виїхав з родиною на Захід до Німеччини, а згодом до ЗСА.

ПАНАХИДА в п'ятницю, 15-го жовтня 1976 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин при 801 Springfield Avenue, Irvington, N.J.

ПОХОРОН в суботу, 16-го жовтня 1976 р. о год. 8:30 ранку, з того ж похоронного заведення до церкви св. Ів.Хрестителя, а згодом на цвинтар Hollywood, Union, N.J.

Висловлюємо глибоке співчуття ВП. Синові з Родиною.

Ділимося сумною вісткою з Членством
та Українським Громадянством,
що 13-го жовтня 1976 р. відійшов у Вічність
член нашого Товариства

сл. п.

Інж. ЕВГЕН БЕДРІЙ

ПОХОРОН — в суботу, 16-го жовтня 1976 р. з церкви св. Ів. Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., о год. 9:30 ранку, на цвинтар Голливуд в Юньйон, Н. Дж.

Висловлюємо глибоке співчуття ВШ. Синові з Дружиною і Родиною Покійного.

УПРАВА ТОВАРИСТВА УКРАЇНСЬКИХ
ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ
ВІДДІЛ НЮ ДЖЕРЗІ

Ділимося сумною вісткою з Рідними і Знайомими,
що 24-го вересня 1976 року в Нотінґгамі, Англія,
ненадійно відійшов у Вічність

бл. п.

ЮРІЙ ДЯКІВ

на 61-му році життя.
Залишив в Англії сина Ореста і Рідних в Україні.

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
в сороковий день смерти буде відправлена 4-го ЛИСТОПАДА 1976 р. о год. 8-ій рано в ЧІКАҐО в церкві СВ. ЙОСИФА.

В глибокому смутку:
тіточна сестра ОЛЕНА з ЧАЙКОВСЬКИХ
І ПАВЛО ТУРУЛИ

ПОДЯКА

З волі Всевишнього, дня 21-го лютого 1976 р. по довгій недузі відійшов від нас у Вічність проживши 68 літ наш Найдорожчий МУЖ, ВАТЬКО І ДІДУНЬО

бл. п.

Мґр ОСИП СТЕЦУРА

Цією скромною дорогою хочемо прилюдно висловити нашу щиру подяку всім — Рідним, Приятелям, Знайомим та Всім, хто в який небудь спосіб влегшував Покійному Його терпіння й Тим, які так численно віддали Йому останню прислугу, взявши участь у похоронних відправах.

Щире Спасибіг Високопреподобним Отцям парохії св. Юра в Ню Йорку з о. д-ром В. Ґавлічем на чолі та о. П. Татаринові з Торонта та нашим своякам о. Є. Шараневичеві і о. Т. Лозинському з Торонта за відправлення Панахиди і Заупокійної Служби Божої та усім Тим, які так часто відвідували Покійного в шпиталі й дома несучи слова потіхи і розради, а зокрема о. д-рові В. Ґавлічеві за моральну піддержку і заосмотрення Найсвятішими Тайнами.

Сердечно дякуємо д-рові К. Рогозинському за його незвичайну опіку та д-рові Р. Осінчукові за його часті відвідини в часі недуги Покійного.

Сердечна подяка 3 Куреневі УСП і УПС „Лісові Чорти" і його Курінному пл. сен. П. Дорожинському за переведення їхніх похоронних обрядів в часі Панахиди, Служби Божої і похорону на цвинтарі в Бавнд Бруку.

Наша особлива і сердечна подяка мґр Л. Крушельницькому і хорові „Думка" за зворушливий і прекрасний спів під час похоронних відправ.

Щира дяка д-рові Р. Барановському, який прощав Покійного від Його пластових Друзів Куреня „Лісові Чорти", д-рові І. Козакові за прощальні слова від працівників Українського Народного Союзу та представникові хору ім. Митр. А. гр. Шептицького інж. Пацакові за його теплі слова про Покійного.

Зокрема наша щира і сердечна подяка о. Протопресвітерові Артемові Селепині за зворушливі слова над могилою Покійного, як теж диригентові хору церкви св. І. Хрестителя в Нюарку п. М. Добошеві.

Дякуємо сердечно ВП. Панам: д-рові Р. Осінчукові, інж. Р. Загайкевичеві, мґр І. Р. Костюкові та проф. І. Самійленкові за спомини про Покійного в часі тризни, про благородний характер Покійного, Його чудовий голос та велике розуміння дружби.

Щире Спасибіг ВП. Панству Родини Паздріїв, які на Великдень відспівали Христос Воскрес на могилі Покійного.

Дякуємо щиро і сердечно Усім за вислови співчуття, квіти, так численні Служби Божі і молитви та за щедрі пожертви на „Церкву в Потребі" і на пластовий видавничий фонд „Юнака".

Хай Всевишній сторицею винагородить Вам усім за Ваше щире й добре українське серце.

Дружина СОФІЯ
Донька ЛЯЛЯ з мужем і дітьми

КОМІТЕТ ОБ'ЄДНАНИХ УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ
ВЕЛИКОГО НЮ ЙОРКУ — ВІДДІЛ УККА
та
КОМІТЕТ 200-РІЧЧЯ АМЕРИКАНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТИ
і 100-РІЧЧЯ УКРАЇНСЬКОГО ПОСЕЛЕННЯ в ЗСА
влаштовують

ВСЕНАРОДНУ УКРАЇНСЬКУ МАНІФЕСТАЦІЮ

в неділю, 17-го жовтня 1976 р. о год. 1-ій по полудні

- Місце збірки учасників маніфестації — 5-та Авеню і 58-ма вул. Схід.
- Похід по П'ятій Авеню до 40-ої вулиці і Браєн Парку, де виступлять американські і українські політичні діячі та мистецькі групи.
- Проситься усі організації та все українське громадянство до численної участи у цій важливій маніфестації.

КОМІТЕТ

Неділя, 7-го листопада 1976 р.
Година 4-та по пол.
Заля: Fashion Institute of Technology
227 West 27th Street, NEW YORK CITY
Квитки: АРКА, ЕКО і при КАСІ.

ЛІДІЇ КРУШЕЛЬНИЦЬКОЇ в НЮ ЙОРКУ
ПРЕМ'ЄРА
Є. СКРІБ
СТУДІЯ „МИСТЕЦЬКОГО СЛОВА"
СКЛЯНКА ВОДИ
КОМЕДІЯ
Переклав з французького Ю. ШЕРЕХ

Постава — ЛІДІЯ КРУШЕЛЬНИЦЬКА
Музика — ІГОР СОНЕВИЦЬКИЙ
Хореографія — ОЛЬГА КОВАЛЬЧУК-ІВАСІВКА
Оформлення сцени і проєкти костюмів — МАРІЙКА ШУСТ
Світло — ЮРКО ГРЕЧИЛО
Спонзор: Т-во „САМОПОМІЧ" — Відділ Ню Йорк

Осередок СУМА і
Спортова Ланка „Крилаті"
в ЙОНКЕРСІ, Н. Й. — влаштовують

ОСІННЮ ЗАБАВУ

6-го листопада, год. 9-та веч.
Оркестра „ЧЕРВОНА РУТА"

Заля Ukrainian Youth Center
301 Palisade Avenue, Yonkers, N.Y.
Замовляти столики В. Коцур — (914) GR 6-3092
ВСІХ ЗАПРОШУЄМО!

У 50-річчя трагічної смерти Симона Петлюри

Ню Йорк (О. С.) — Цього року припадає багато річниць, між ними і 50-річчя трагічної смерти Голови Української Держави і Головного Отамана Військ Української Народної Республіки, сл. п. Симона Петлюри.

Центральний Комітет вшанування пам'яти Симона Петлюри (голова полк. Д. Бакум) разом з Комітетом Об'єднання Українсько-Американських Організацій Великого Ню Йорку (голова д-р В. Савчак), відмітив ту трагічну дату в неділю, 26-го вересня ц. р., в залі Фешен Інституту в год. 4-ій по полудні.

Програму Академії започаткував Святочний Апель комбатанських і молодечих організацій.

Відіграниям американського і українського гимнів, у виконанні проф. Ігоря Соневицького розпочалась мистецька програма. Дуже цікаво оформлена, з відповідними цитатами з писань Головного Отамана, яка дала порівняння минулого з теперішнім, до того незвичайно гарно виголошена була промова проф. Миколи Степаненка, яка полонила слухачів.

Незвичайно гарне враження зробила Капеля Бандуристів станиці 1-ої УД-УНА з Ню Йорку-Ірвінгтону під керівництвом о. Головацького і В. Юркевича (знаємо його ще зі Львова як одного з перших, бандуриста-співака.)

Капеля вперше виступала в Ню Йорку, але вона своїм складом (понад 40 осіб) дисципліною, до того відповідно дібраними і добре виконаними піснями здивувала нас дуже приємно, бо родиться поважна одиниця, якою можемо гордитися. При дальшій праці і дисципліні, вона зможе вибитися на добрий мистецький ансамбль. Капеля виконала шість пісень, а саме: „З чистим серцем'' П. Чайковського, „Ой морозе Морозенку'' — Ф. Колесси, „Встає хмара з-за лиману'' — М. Лисенка, „Світить місяць'' О. Плешкевича, „300 літ'' О. Головацького і „Віє буря'' І. Гордія. Публіка зі захопленням оплескувала Капелю і спонукала її заспівати наддаток.

Рецитації Андрія Шевченка „Баляда про Отамана Симону Петлюру'' М. Щербака і Наталки Павленко „Отаман'', також того поета, показали нам, що маємо дуже здібних молодих декляматорів, яких ми бажали б частіше послухати.

Наша відома співачка Марта Кокольська, як звичайно, була на вершині. Вона відспівала три пісні підібрані до теми дня. А саме: „Думка'' Гаврилко-Степовий, „Нехай і так'' І. Франко-Ігор Соневицький, „Любіть Україну'' В. Сосюра-М. Фоменко. Публіка спонтанними оплесками і квітами дякувала співачці за її чудовий спів і інтерпретацію пісень. При фортепіяні був композитор І. Соневицький, що одночасно був співвиконавцем, а не лиш акомпаньятором співакам-солістам.

Співом „Не пора'' закінчено це зразкове святкування.

Багато неприсутніх можуть жаліти, що не були учасниками тієї взірцевої і дійсно мистецької Академії.

Дух амазонок

Колись у дитинстві, розказувала мені моя бабуся, що в степах України панували амазонки. Були це вродливі жінки-воїни. Вони вправно їздили на своїх бистроногих конях і при найбільшій швидкості влучно стріляли з лука, з яким ніколи не розлучалися. До ворога були грізні і безпощадні. В тих часах жінки були в великій пошані. Були це, родоначальниці, які захищали свій край, свій нарід, свою сім'ю, всі їм підчинялись і слухалися.

У неділю 12-го вересня у нашому місті, Аллентавні, Па., відбувся величавий фестиваль, присвячений 200-літтю Америки. В ньому брало участь багато етнічних груп. З особистих причин я не могла там бути, зате покористувалась сучасною технікою, включивши телевізію, слідкувала за подією. Було багато виступів, а ще більше народу. Між 80 а 100 тисяч заповідали репортери. До того сприяла чудова погода. Біля 2-ої години на екрані появилися місцеві українки, з Об'єднання Жінок ОЧСУ зі своїми вишивками, писанками, касетками, керамікою і реплікою хатини Тараса Шевченка. Молода вродлива і енергійна А. Строт, яка є головою ОЖ ОЧСУ і володіє перфектно англійською і українською мовами, в короткому інтерв'ю з репортеркою, пояснювала про українську культуру, мистецтво, традиції, наші страви, показала хатину Т. Шевченка і сказала, що в такій то хатині народився найбільший український поет, твори якого перекладено на різні мови. Треба було бачити як ті наші жінки, як вони чудово виглядали у своїх вишиваних блюзках. Справжні амазонки. Я не хвалю, але мушу дати їм признання за їхню віддану працю на прославу нашого народу і батьківщини. Жадна з них не висуває свого „я'', а спільно, мов рідні сестри, працюють для ідеї, якій на ім'я Україна. Крок, за кроком, вони ідуть вперед, хоча правда є і такі які кидають їм колоди під ноги, але вони на це не зважають, в їхніх бо серцях горить смолоскип любови, до свого народу, до рідної землі, який колись запалили наші праматері амазонки. Нині про них знає міська управа, знає про них місцева редакція. Їх запрошують влаштувати виставку народного мистецтва. Успішно влаштовують базари. Щороку врочисто відзначають свято героїв і багато інших. За їхнім стараням в найкращому парку нашого міста, посаджено ялинку присвячену дітям в Україні, яким заборонено святкувати Різдво Христове. При вмурованні плити під ялинку, був посадник міста і дав коротку, але змістовну доповідь. Мушу ще згадати про непосидющу, маленьку, але велику духом, А. Гарас, яка своєю особою нагадує мені цю милу білку з горішком. Вона всюди і все. Мабуть в її душі оселився дух амазонки. Ото напоїть свого коника-фордика і мчить за 100 і більше миль, бо там загальна українська справа, яку гріх оминути чи зігнорувати. Треба подивляти, де в неї стільки набирається енергії. Хотіла б згадати ще деяких жінок, які направду на це заслуговують, але мушу обмежитись, лише прошу держітеся сестрички, вам „Бог допомагає...'

В дні 30-го жовтня наші амазонки з ОЖ ОЧСУ влаштовують вишивані вечерниці. Запрошують вони все громадянство і околиці численно прибути і забавитись при звуках чудової оркестри з Балтімору. Вступ лише 3 дол. Отож, киньмо лихом об землю, хай згине ненависть, а в серцях наших хай запанує братня любов. Будь ласка прийдіть, ви своєю присутністю піддержите їх морально, чого вони так дуже потребують. Забава відбудеться в Ст. Франціс залі о год. 4-ій при Ліберті Ст. в Аллентавні.

Оля Юречко

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!